

บันทึก

เรื่อง การตีความคำนิยาม “บุหรีชิการ์” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๑
(กรณี บริษัท พี.โลริลลาร์ด (เอเชีย) จำกัด)

สำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรีได้มีหนังสือถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ สร.๐๕๐๓/๑๘๐๖๒ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๑๒ ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นตามความประสงค์ของกระทรวงการคลัง ซึ่งมีข้อเท็จจริงว่า บริษัท พี.โลริลลาร์ด (เอเชีย) จำกัด ซึ่งได้รับอนุญาตจากกรมสรรพสามิต กระทรวงการคลังให้เป็นผู้ประกอบอุตสาหกรรมบุหรีชิการ์ชนิดไม่มีก้นกรอง ได้ขออนุญาตประกอบอุตสาหกรรมบุหรีชิการ์ชนิดมีก้นกรองเพิ่มขึ้นอีกชนิดหนึ่ง แต่กระทรวงการคลังพิจารณาแล้วสงสัยว่าการเพิ่มก้นกรองเข้าไปอาจทำให้บุหรีนั้นหมดสภาพเป็นบุหรีชิการ์ เพราะคำนิยาม “บุหรีชิการ์” ตามกฎหมายว่าด้วยยาสูบมิได้กำหนดว่าจะเพิ่มสิ่งอื่นเข้าไปด้วยได้

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๘) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวข้างต้นแล้วเห็นว่า การที่มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๑ บัญญัติว่า ““บุหรีชิการ์” หมายความว่า ใบยาแห้งหรือยาอัดซึ่งมวนด้วยใบยาแห้งหรือยาอัด” นั้น เป็นเพียงการกำหนดว่า บุหรีชิการ์คืออะไรและต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญอะไรบ้างเท่านั้น การที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมบุหรีชิการ์ใดใช้ก้นกรองซึ่งทำด้วยใบวัสดุเทียมติดหรือต่อเพิ่มเข้าไปกับมวนบุหรีชิการ์ และถ้าการใช้ก้นกรองติดหรือต่อเพิ่มเข้าไปนั้นมิได้ทำให้ส่วนที่เป็นตัวบุหรีหมดสภาพไป ก็ยังต้องถือว่าเป็นการประกอบอุตสาหกรรมบุหรีชิการ์ตามกฎหมายว่าด้วยยาสูบ เพราะก้นกรองที่นำเข้ามาติดหรือต่อเพิ่มเข้าไปกับบุหรีชิการ์เป็นเพียงส่วนอุปกรณ์ของบุหรีชิการ์เช่นเดียวกันกับก้นกรองที่นำเข้ามาติดหรือต่อเพิ่มเข้าไปกับบุหรีชิการาเรต ย่อมไม่ทำให้บุหรีชิการาเรตนั้นสิ้นสภาพเป็นบุหรีชิการาเรต

(ลงชื่อ) ส. โหตระกิตย์

(นายสมภพ โหตระกิตย์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มกราคม ๒๕๑๓